

**GUBAĆ SIĘ** (1) *vb impf*

*inf* gubać się.

*Sł stp brak, Cn s.v. gubię się, Linde XVII w. (z Cn).*

*Podciągać opadającą odzież; attollere pallium, substringere fluentes sinus Cn: IEden pan iechał łobie/  
á przy drodze Dąb łtał/ Y poźrzał kęs ná stronę/ áno zá nim chłop frał. Pocźnie łie prołtak gubać  
RejFig Dd3.*

KW